MUSICA SACRA ZPRAVODAJ
Ročník 20 – 2012, číslo 5 – prosinec

Vánoce nejsou jen pokojná idyla s anděly.
Bůh přichází jako světlo přemáhající temnoty.
Těm, kteří ho přijali, přináší pokoj.
Pro ty, kdo ho nepřijali, se stává kamenem úrazu.

Tajemství Vtělení a tajemství zla jsou těsně vedle sebe.
Do zla, které se někdy zdá být jako nepropustná temnota,
vstupuje světlo v podobě proroky přislíbeného dítěte.
To je pravý důvod vánoční radosti.
Toto dítě je nadějí i tvého vítězství,
aby ses i ty mohl stát nadějí pro všechny kolem sebe.

Za to se modlím a k tomu vám všem žehnám.
Vojtěch Cikrle,
biskup brněnský

Brno, Vánoce 2012

Svatocecilské setkání 2012

"... nejsme žádné konzervy, je třeba, abychom byli otevřeni i nové písni, pro nové věci..." vyzval mimo jiné při promluvě biskup Vojtěch

Na sobotní dopoledne 24. listopadu jsme byli pozváni do brněnské katedrály na oslavu svátku a narozenin. Svátek měla naše patronka svatá Cecílie a narozeniny vlastně také naše patronka, jednota Musica sacra. A tak jsme se shromáždili, účinkující na kůru, hříšníci u zpovědní místnosti a ostatní v lavicích. (To byl jen žert, to „ostatní“ tam samozřejmě nepatří.) Slavnostní mše byla sloužena naším otcem biskupem, který nás ve své promluvě vyzval ke snaze, aby naše píseň byla přitažlivá pro ty, kteří se s námi setkají, aby se zalíbila všem kolem nás, aby se chtěli k naší písni přidat, a to hlavně k písni, kterou Bohu zpíváme svým srdcem, svým životem. Kdyby se nám to dařilo, byl by to asi dobrý dárek svaté Cecílii. Velký dárek dostala také Musica sacra ke svým dvacetinám. Otec biskup jí totiž předal apoštolské požehnání svatého otce Benedikta XVI.

"Svatý otec Vám všem zasílá své požehnání!" Biskup Vojtěch při zveřejnění apoštolského požehnání papeže Benedikta XVI. členům a spolupracovníkům jednoty Musica sacra (zmenšená kopie listiny s papežským požehnáním je přílohou tohoto zpravodaje)

Mše byla obětována za živé i zemřelé členy a spolupracovníky Musica sacra

Celou liturgii doprovázela tradičně kvalitní hudba. Tak dobrá, že si zaslouží pojmenování. V úvodu jsme slyšeli premiéru skladby Ondřeje Múčky Svatá Cecílie. (Kdo by to do něj řekl!) Dále zaznělo Aleluja J. Cheponise, Cantatibus organis O. Ravanella, v závěru varhanní Litanie J. Alaina. Byly tu i písně z kancionálu, a jejich provedení, totiž nápad střídat sloky lidového unisona se slokami sborovými, byl dobrou inspirací pro přítomné sbormistry a jistě najde uplatnění i jinde. Účinkoval Dómský smíšený sbor, Žesťový soubor katedrály, manželé Kolařovi. Vše se odehrálo pod pevnou rukou Petra Kolaře. (Ne že bych kolegy nabádal k závisti, ale mít takové žestě…)

O hudební složku liturgie se jedinečným způsobem postaral Dómský smíšený sbor s žesťovým souborem pod vedením katedrálního regenschoriho Petra Kolaře

"Vážený mistře, díky za krásné žalmy a za vše, co na poli liturgické hudby konáte!" Willi Türk při předání prvního výtisku nové publikace Zpěvy mezi čteními autorovi Zdeňku Pololáníkovi

Závěrem bylo také předáno kvalifikační osvědčení absolventce ZUŠ se zaměřením na církevní hudbu (druhé absolventce byla kvalifikace zaslána přes

ředitele této školy p. Hamříka) a prezentována nová publikace, Zpěvy mezi čteními. Přítomný autor Zdeněk Pololáník byl odměněn dlouhotrvajícím potleskem, jistě zaslouženě, neboť jeho skladby, hodnotné, přesto však amatérům přístupné, stále obohacují repertoár našich sborů.

Bylo také vysloveno několik slov k výročí jednoty, zejména pak poděkování jejímu zakladateli, otci Karlovi Cikrlemu. K tomu se můžeme určitě všichni připojit a společně se současným předsedou jednoty Willim Türkem konstatovat, že bez otce Karla by jednota nebyla, bez otce Karla by jednota nebyla taková, jaká je.

"Drahý otče Karle, bez Vás by Musica sacra nebyla, bez Vás by Musica sacra nebyla taková, jaká je. Díky!" Willi Türk při gratulaci zakladateli a dlouholetému předsedovi MS Karlu Cikrlemu

"Musica sacra jste především vy všichni, co jste zde..." zakladatel otec Karel Cikrle při proslovu ke 20. výročí Musica sacra

Potom už následovalo pozvání na pohoštění. Tentokrát jsme si cestou neprohlíželi další podobiznu sv. Cecílie, ale tašku s novým výročním potiskem a obrázek s papežským požehnáním. Zatímco za prvními dveřmi ještě Svaťka nabízela něco výtisků stravy duchovní, za dveřmi druhými již byla strava jiná, a nutno říci, že strava hojná a pestrá. A to je dobře, protože zatímco štíhlým začátečníkům postačí pár vitamínů, pěvci zasloužilí, s již řádně vyvinutými bránicemi, kteří spotřebují značné množství energie už jen k přesunu na nádraží, potřebují stravu vydatnější. A tak jsme tu se sklenkou v ruce utvořili dvojice, trojice, hloučky malé i větší, protože toto setkání je jednou z mála příležitostí sejít se s přáteli jinak vzdálenými, které ale spojuje duchovní hudba. Probralo se co bylo i co bude, co kdo dával a co chystá, a přátelé si slíbili, že, dá-li Bůh, určitě se sejdou zase v příštím roce.

A tak tedy nashledanou na valné hromadě, a ať se daří o Vánocích!

Jaroslav Paik

Poznámka redakce: Reportáž TV NOE ze Svatocecilského setkání v Brně na Petrově 24. 11. 2012 najdete na: http://www.tvnoe.cz/detail-videogalerie/galerie-zpravodajstvi1.html?videoId=991#content

Neformálním setkáním účastníků při pohoštění v prostorách biskupství pokračovala slavnost do odpoledních hodin

Liturgické okénko – doba vánoční

Toto období nepředstavuje pro toho, kdo je zodpovědný za výběr písní a zpěvů k liturgii nějaké složitosti – z Kancionálu hrajeme písně z odd. **201** ad., sbory zpívají skladby s vánoční tématikou.
Vánoční oktáv – svátek sv. Štěpána (26.12.), sv. Jana (27.12.), Mláďátek (28.12.), děkovná bohoslužba 31.12. navečer i slavnost Matky Boží (1.1.) jsou v oktávu slavnosti Narození Páně, a proto při nich zpíváme repertoár vánoční (ne písně k mučedníkům, apoštolům, mariánské apod.), na přelomu roku při děkovné bohoslužbě **932** pochopitelně zpíváme. V neděli o svátku **Svaté Rodiny** (30.12.) je vhodná zvl. **224** (viz 3. sloka). O slavnosti **Zjevení Páně** je vhodná **202 (**dále k přijímání **213, 219),** žalm **613.** Svátkem **Křtu Páně** (neděle po 6. lednu) končí doba vánoční a tedy i hraní vánočních písní (v řadě farností sousedních moravských diecézí je naprosto běžná praxe hrát koledy a vánoční písně až do 2. února – jedná se o liturgický nešvar a nesmysl!).
O svátku **Uvedení Páně do chrámu** 2.2. je vhodná píseň **218,** k průvodu **682** (uživatelé „olomoucké verze“ Kancionálu **292, 293**), k přijímání lze přidat **217.**

České vánoční mše na neliturgický text
Tyto mešní cykly mají jednotlivé části označeny latinskými názvy částí ordinaria a z propria pravidelně Graduale a Offertorium, někdy i Introit, Communio a Závěr. Text těch částí, které nesou název ordinaria, se obvykle lehce dotkne prvých slov vlastního liturgického textu, ale dál se na něj neváže. Tyto mše obvykle netvoří hudebně vyvážený cyklus, jsou spíš volnou řadou sborů různého hudebního charakteru. Protože pastorální mše patří k tradici našich vánoc, lze tolerovat jejich provedení tak, jak byly napsány, tj. jednotlivé části na těch místech mše, jejichž názvy nesou (toto je však třeba s předstihem probrat s knězem). Je však běžnější a také vhodnější (a za to se vřele přimlouváme), když se z nich vybere 5 až 7 nejzdařilejších, resp. nejvhodnějších částí, a ty se pak zpívají na místech propria (vstup, před evangeliem, příprava darů, přijímání, závěr). Na místě ordinaria se zpívá buď česká mše-ordinarium (pro sbor, resp. s orchestrem), nebo některé z ordinarií s lidem.

Karel Cikrle a Willi Türk

V Třebíči zahájen tříletý kurz pro varhaníky

Po ukončeném varhanickém kurzu ve Slavkově připravila Musica sacra další z tříletých vzdělávacích kurzů tentokrát v Třebíči. Naskytla se tak příležitost k získání kvalifikace též pro adepty varhanictví z jihozápadní Moravy, kde dosud žádný z kurzů neprobíhal. Zájem byl vskutku veliký. Úvodní setkání

proběhlo 13. 10. 2012 v aule třebíčského Katolického gymnázia a dostavilo se na něj na 70 zájemců. Ti také neustále doplňovali frontu u zápisového stolu, takže sekretářka MS Svatava Baráková s pomocnicemi ze Znojma měla s vystavováním průkazek, vybíráním kurzovného a prodáváním hudebnin plné ruce práce. Setkání zahájil třebíčský děkan Jiří Dobeš velmi příhodnou promluvou, ve které se zamýšlel nad vztahem člověka a hudebního nástroje, nad hodnotou varhan, které jakkoliv jsou nákladným a složitým strojem, přidanou hodnotu získávají teprve oduševnělým úsilím varhaníka. Předseda MS Willi Türk poté nastínil organizační záležitosti a harmonogram výuky. Slovo pak předal otci zakladateli Karlovi Cikrlemu, který přijel varhaníky v den zahájení kurzu povzbudit. Otec Karel promluvil především o významu varhanické služby v rámci liturgie. Willi Türk následně varhaníkům představil vedoucího Střediska pro liturgickou hudbu Ondřeje Múčku, který jim bude na konci kurzu udělovat kvalifikační dekrety. Ten je za SLH krátce přivítal a vyzýval je k tomu, aby se zkoušek předem pranic nebáli a s chutí se pustili do díla. Po úvodních slovech se Willi Türk soustředil na požadovanou literaturu a představil varhaníkům všechny důležité tituly, které pro ně MS dosud vydala. Na podiu se poté opět objevil Ondřej Múčka, aby se zúčastněnými nacvičil chorál Salve Regina. Jeho následné provedení bylo pro všechny velkým zážitkem a příjemným zpestřením. Po této produkci si posluchači vyslechli přednášku II. vatikánský koncil a liturgická hudba, během které je Willi Türk zasvěceně provedl všemi důležitými mezníky v historii katolické liturgické hudby a obzvláště se soustředil na závěry dosud posledního z koncilů. Následovala přestávka k občerstvení, kterou mnozí využili též k nákupu hudebnin a uskutečnila se také porada lektorů. Po jejím skončení byli frekventanti podle stupně pokročilosti rozděleni do osmi tříd pod vedením Svatavy Barákové, Karola Frydrycha, Tomáše Nováčka, Davida Postráneckého, Ivo Prchala, Karla Tomka, Williho Türka a Leoše Valy. Rozešli se pak za výukou do různých učeben, využita byla i školní kaple, a dvě skupiny se přesunuly k varhanám do blízkých kostelů – do farního kostela sv. Martina a do kostela Českobratrské církve evangelické. Zde je namístě poděkovat též Pavlu Krškovi, řediteli Katolického gymnázia v Třebíči, které varhanickému kurzu poskytlo krásnou aulu a další učební prostory. Pan děkan přislíbil, pokud mu to jeho povinnosti dovolí, že vždy přijde na zahájení výuky pozdravit varhaníky krátkou promluvou. Zdá se tedy, že tříletý varhanický kurz nalezl v Třebíči skvělé zázemí. Přejeme všem frekventantům kurzu mnoho trpělivosti a radosti při cvičení, aby co nejvíce z nich získalo na konci kurzu alespoň základní kvalifikaci D.

Georgius Milota

50 let Zábrdovického chrámového sboru

Po desetiletí budí kůr v Brně-Zábrdovicích respekt vysokou úrovní hudební složky liturgie. Figurální hudba zde zní pravidelně nejen při velkých svátcích a slavnostech, ale i o nedělích a někdy i při večerních mších.

„Před padesáti lety tady nebyl žádný chrámový sbor, orchestr, hudební archiv či ředitel kůru, jen družstvo varhaníků. Nikdo se o nic nestaral, také proto byly varhany v havarijním stavu, značně napadené červotočem“, připomíná Zdeněk Hatina. Odchod některých hudebníků vlivem systematického potlačování katolické církve totalitním režimem se dotkl i tohoto místa. Když tedy 28. září léta Páně 1962 Zdeněk Hatina nastoupil na zábrdovický kůr, začínal téměř od nuly. Z jeho iniciativy zde vznikly dva sbory: ženský a smíšený. Účinkování ženského sboru (cca 12 děvčat 14-15 let), který o Vánocích 1962 provedl *Vínek koled* Antonína Hromádky a smíšeného sboru (cca 25 zpěváků), jenž za doprovodu orchestru složeného namnoze z profesionálních hráčů Janáčkovy opery interpretoval *Pastýřskou mši F dur* Františka Kolaříka a *Vánoční mši koledovou, op. 13* Eduarda Marhuly, okomentoval církevní tajemník nasládle: „*Vy jste měli letos ale pěkné Vánoce*“. Později přešla část členů ženského ansámblu do sboru smíšeného. Přes přirozenou fluktuaci sboristů se členská základna po desetiletí udržuje na počtu cca 45 zpěváků. Za zlatou éru Zábrdovického chrámového sboru Zdeněk Hatina považuje léta 1978-1979, kdy byla nastudována a provedena *Missa solemnis* Miroslava Příhody. „*Autor si ji tady nahrál na magnetofon a před svou smrtí si ji často pouštěl*“, dodává. Ačkoli na zábrdovickém kůru pravidelně zněl chorál či skladby a capella v době velikonočního tridua, stěžejním repertoárem jsou opusy tzv. reformované hudby autorů: Josefa Grubera, Jana Evangelisty Zelinky, Norberta Kubáta ad. či skladatelů, kteří vycházejí ze školy Karla Steckera: František Picka, Eduard Tregler, Bohumil Vendler... Z dalšího bohatého repertoáru uveďme alespoň: František Xaver Brixi – *Missa pastoralis*, Antonín Dvořák – *Mše D dur*, Josef Bohuslav Foerster – *Mše ke cti sv. Františka z Assisi*, Josef Bohuslav Foerster – *Mše ke cti sv. Trojice*, Zdeněk Fibich – *Mše F dur*, Robert Führer – *Missa pastoralis*, Zdeněk Hatina – *Missa Dominicalis, op. 3*, Václav Emanuel Horák – *Missa quinta B dur*, Jakub Jan Ryba – *Česká mše vánoční „Hej Mistře“*, Franz Schubert – *Mše G dur*… Pro toto těleso napsal kompozice Lubomír Peduzzi – *Media vita*, Stanislav Kostka Vrbka – *Popelka Nazaretská* (oratorium), *Píseň k sv. Anežce*, *Píseň k sv. Václavu*…, ale také Zdeněk Hatina, jehož podstatná část skladatelské tvorby zde zazněla v premiéře.

Zábrdovický chrámový sbor plní v pravém slova smyslu liturgickou funkci, podílí se na slavení bohoslužby pravidelně každý měsíc, někdy i v kratších

intervalech. O Velikonocích a Vánocích je frekvence podstatně vyšší. Ročně mívá 1-2 koncerty duchovní hudby, jeden bývá tradičně o Vánocích a někdy též na dušičky. Pěvecké zkoušky se se železnou pravidelností konají každé úterý a čtvrtek od 19:00 do 20:30.

Za padesátileté působení na zábrdovickém kůru Zdeněk Hatina spolupracoval s mnoha dirigenty (Josef Hercl, Karel Hradil, Lubomír Mátl, Vladimír Stehlík, Petr Škarohlíd, Jan Zbavitel…), varhaníky (Martin Jakubíček, Kamila Klugarová, Petr Kolař, Jan Král, Otto Novák, Zdeněk Špatka, Stanislav Kostka Vrbka…), sólisty (Ota Císař, Zoltán Korda, Antonie Kočí, Hana Krejčí, Tomáš Krejčí, Richard Novák, Magda Polášková, František Rösler, Cecílie Strádalová…) a instrumentalisty. Zábrdovický chrámový sbor udržoval družbu se Svatojakubských chrámovým sborem z Prahy a nyní s Bach-collegium Praha. Vystupoval také na mnoha místech naší vlasti či v zahraničí, např. v chrámu sv. Štěpána ve Vídni.

V rámci 50 let výročí působení chrámového sboru a orchestru se v neděli 30. září 2012 v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Brně-Zábrdovicích konala slavnostní bohoslužba, při níž zazněly skladby: Vojtěch Říhovský – *Česká mše, op. 74* s plným liturgickým textem, Zdeněk Hatina – *Dva duchovní zpěvy* na texty P. Antonína Slámy, Pietro Mascagni – *Ave Maria*, František Suchý – *Hymnus*. Účinkovali sólisté, Zábrdovický chrámový sbor a orchestr za řízení Zdeňka Hatiny a varhanního doprovodu Martina Jakubíčka. Na závěr slavnosti předal Reverendus Dominus Ing. Jiří Rous Zdeňku Hatinovi ocenění za dlouholetou obětavou službu v oblasti liturgické hudby, kterou obdržel od diecézního biskupa Mons. ICLic. Vojtěcha Cikrleho.

Celému tělesu a hlavně jeho sbormistru Zdeňku Hatinovi přeji Boží požehnání a hodně uměleckých inspirací od Ducha Svatého.

Karol Frydrych

Zdeněk Hatina řídí Zábrdovický chrámový sbor

Koncert duchovní hudby v Uhřicích

V neděli 23. září 2012 se ve filiálním kostele sv. Jana Křtitele v Uhřicích uskutečnil koncert duchovní hudby Davida Postráneckého (varhany), Jana Řezníčka (viola) a Nadi Bláhové (soprán). Posluchači, jež zaplnili gotickorenesanční prostory sakrální stavby, si poslechli program, který sestával ze skladeb českých autorů od baroka po současnost. V podání Nadi Bláhové zde zazněly čtyři písně Adama Václava Michny z Otradovic (cca 1600-1676): *Oheň svatodušní*, *Boží jednota a Trojice*, *Sladké hody těla Božího*, *Mariánské Ave* pocházející ze sbírky *Česká mariánská muzika*. Violista Jan Řezníček interpretoval *Sonátu Es dur* Jan Křtitele Vaňhala (1739-1813), David Postránecký *Toccatu C dur* Bohuslava Matěje Černohorského (1684-1742), *Preludium c moll, Fugu c moll* Jana Zacha (1699-1773), *Fugu B dur* Jana Křtitele Vaňhala, anonymní *Fugu a moll* dříve připisovanou B. M. Černohorskému, *Preludium C dur* Františka Xavera Brixi (1732-1771), *Fugu a moll* Jana Křtitele Kuchaře a čtyři svoje improvizace. Všichni tři účinkující provedli *Žalm 51* Františka Ignáce Tůmy (1704-1774).

Hodnocení

Vysoce oceňuji dramaturgii repertoáru: skladby měly společného jmenovatele (česká hudba) a byly seřazeny na základě kontrastu – sled varhanních kompozic zpestřila díla vokální či s violou. Vaňhalova třídílná *Sonáta Es dur* zazněla pro duratu cca 18 min. per partes. Celková koncepce měla logiku: nejprve jsme slyšeli sólo varhany, violu + varhany, zpěv + varhany a až po představeních jednotlivých nástrojů zazněl *Žalm 51* v interpretaci všech účinkujících, což krásně (instrumentálně) gradovalo. Je zřejmé, že výběr varhanních opusů byl primárně ovlivněn třemi hledisky: technickými možnostmi jednomanuálových varhan, autentičností (skladby vhodné pro mechanickou trakturu nástroje) a posluchačskou atraktivností. Vyzdvihnout musím rovněž zařazení neotřelých vokálních skladeb. Posluchači měli k dispozici přehledný program obsahující též životopisná data interpretů. Největším překvapením koncertu pro mne byla *Sonáta Es dur*, která zaujala nejen hudebním půvabem, ale i zdařilou interpretací, přičemž zdůrazňuji, že doprovod continua má koncertantní stylizaci! Jan Řezníček hrál intonačně přesně a s velkým citem, svým přednesem dokázal strhnout veškerou pozornost. Naďa Bláhová podala nejlepší výkon v *Žalmu 51*. Přes výše uvedené, hřebem koncertu byly improvizace Davida Postráneckého na téma poutní písně *Před věky zvolená* a písní z jednotného Kancionálu *Vítej, vítej, tělo přezázračné*, *Chválu vzdejme*. Obrovskou devizou Davida Postráneckého je hudební ryzost a bezprostřednost. Hraje-li na nástroj, se kterým je umělecky spjat, dokáže na něm strhujícím způsobem improvizovat ve všech hudebních stylech. Po dlouhotrvajícím potlesku

ve stoje zazněly tři přídavky: *Panis angelicus* Césara Francka (1822-1890), *Air* Johanna Sebastiana Bacha (1685-1750) a volná varhanní improvizace.

Závěr

Koncert v Uhřicích potvrdil 4 fakta: 1) mimořádnou hudební invenci Davida Postráneckého; 2) výrazové prostředky moderní hudební řeči dovedou dnešní posluchače oslovit; 3) i na malém královském nástroji se dá zahrát „velká muzika“; 4) firma VARFI s. r. o. umí postavit krásné varhany. Koncert pořádala Římskokatolická farnost Dambořice zastoupená P. Jaroslavem Horákem.

Karol Frydrych

David Postránecký
Naďa Bláhová
P. Jaroslav Horák
Jan Řezníček

Informace – Nabídky – Pozvání

Součástí Zpravodaje je zmenšená kopie listiny s apoštolským požehnáním Sv. otce Benedikta XVI. k 20. výročí činnosti naší jednoty Musica sacra (originál je umístěn na čestném místě v kanceláři MS). Dále je přílohou kartička s fotografií papeže s textem požehnání a s daty akcí MS v roce 2013. Pokud dostáváte Zpravodaj e-mailem nebo chcete větší počet těchto kartiček (např. pro váš sbor), napište nám do kanceláře. Rádi vám je zašleme.

***

Vážení sbormistři, zpěváci, varhaníci, chrámoví hudebníci, do 31. 1. 2013 nás napište, co jste zpívali a hráli o Vánocích. Rádi vaše zprávy uveřejníme v dalším číslem Zpravodaje. Děkujeme!

***

Společnosti přátel Jiřího Strejce se podařilo navázat na úspěšné vydání varhanního díla a tento rok připravila k vydání čtyři mše pro sbor a varhany. Skladby Jiřího Strejce (1932-2010), pražského rodáka a dlouholetého ředitele kůru královéhradecké katedrály, můžeme slyšet při bohoslužbách a koncertech.

Čtyři mše Jiřího Strejce jsou ojedinělou ukázkou kvalitní, přesto však interpretačně dostupné chrámové hudby, která může být provozována za doprovodu varhan nebo menšího orchestru. Liturgický text, přiměřený rozsah a zpěvná melodika i při použití moderních melodických a hlavně harmonických postupů jsou hlavním důvodem, proč si již našly tyto mše cestu do stabilního repertoáru mnoha chrámových sborů většinou v podobě ručních přepisů. Nyní vycházejí mše odborně redigovány v tištěné podobě.

Vydané mše:
Orbis factor - latinská, sbor a varhany (smyčcový orchestr)
Lux et origo - latinská, sbor a varhany
Kyrie fons bonitatis - česká, sbor a varhany (orchestr)
Pater excelse - česká, sbor, lid a varhany

Ukázky skladeb a informace potřebné k objednání naleznete na www.opusarium.cz či na e-mailu: noty@opusarium.cz

***

Uzávěrka dalšího čísla je 31. ledna 2013. Budeme rádi, když nám pošlete své příspěvky. Díky!

Kéž k oné pravé vánoční radosti, o níž se v úvodníku ve svém vánočním přání zmiňuje otec biskup, přispěje i veškerá hudba, kterou budete o Vánocích při liturgii ve svých chrámech zajišťovat.

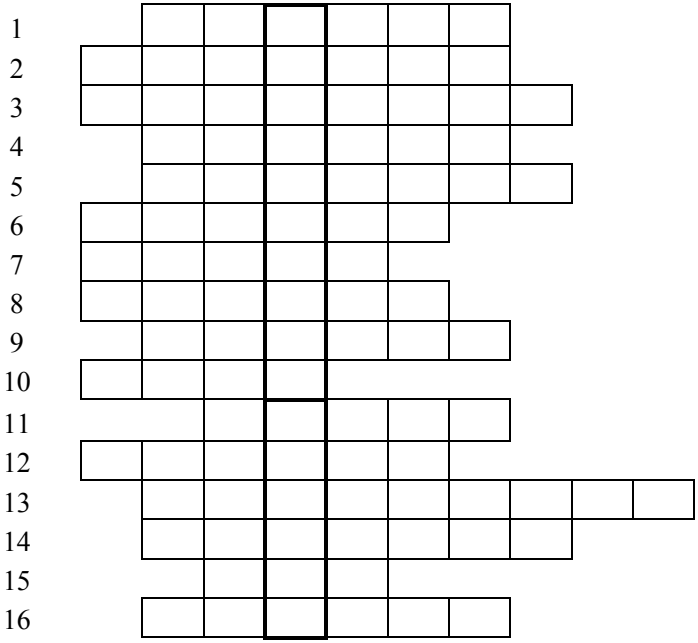
To Vám za jednotu Musica sacra přejí

otec Karel
jáhen Willi
Svatava Baráková
Ondřej Múčka
Jiří Milota

Adresa vydavatele: MUSICA SACRA, Smetanova 14, 602 00 Brno
Tel.: 549 251 008, e-mail: musicasacra@musicasacra.cz
http://www.musicasacra.cz
Návštěvní dny:
pondělí: 9.15 – 12 hod.
středa: 9.15 – 12, 13 – 16 hod.
pátek: 9.15 – 12 hod.
Bankovní spojení: ČSOB – Poštovní spořitelna, č. účtu: 154525774/0300
Registrace Zpravodaje Musica sacra: MK ČR E 19603

Křížovka

Řešení tajenky z minulého čísla: VICESUPERIOR: 1. Ave, 2. Jiří, 3. ACEB, 4. Velehrad, 5. Presto, 6. Alumnus, 7. Stopa, 8. Noe, 9. Charita, 10. FIT, 11. Sloka, 12. Parochus. Správnou tajenku nám zaslalo sedm luštitelů: J. Obrová, E. Procházková, J. Lindr, J. Dolečková, R. Sticha, J. Hubert a I. Stejskalová. Odměnu zasíláme panu Janu Hubertovi. Tajenku tohoto čísla nám zašlete do 31. 1. 2013.

1. Liturgické období předcházející Vánocům.
2. Město proslulé zvěstováním archanděla Gabriela Panně Marii.
3. Jeden ze tří králů, který se šel poklonit Ježíši Kristu.
4. Sled tří not, jež zastupují dvě noty stejné hodnoty.
5. Jméno biskupa v Myře v Lykii proslulého štědrostí k potřebným.
6. Adventní písně k ranní mši sv.
7. Autor písně *Chtíc, aby spal*.
8. Stará církevní stupnice: *d, e, f, g, a, h, c, d*.
9. Malá flétna ostrého pronikavého zvuku.
10. Kapelník katedrály sv. Víta v Praze (1936-1964) – Otto Albert …
11. Souzvuk nejméně tří různých tónů.
12. Hudební epocha, v níž žil Bohuslav Matěj Černohorský (1684-1742).
13. Italsky *zpěvně*.
14. Jednotka hladiny intenzity zvuku.
15. Zkratka: *Codex iuris canonici*.
16. Píseň zpívaná během velkých křesťanských svátků při obcházení jednotlivých domů.

Karol Frydrych